

OKAZUJĄCY SIĘ (6) *part praes act*

się (3), sie (3).

o *prawdopodobnie jasne* (tak w okazujący); a *jasne*.

sg *m N* okazujący się (1). \diamond *f N* okazująca się (2). \diamond *G* okazując(e)j się (2). \diamond *pl A m pers* okazując(e) się (1).

Sł stp, Cn, Linde brak.

1. Stający się widocznym, dający się widzieć; parens Vulg (5) :

okazujący się gdzie (3): Bo iáko Ezáialf piŕze o kroleŕtwie Pána Kryŕtuŕowym: Iŕ [...] sŕthánie ŕie iáko [...] cieŕ ŕkály okázuiącey ŕie w opuŕciáley zyemi. *RejPos* 312v; [*królestwo boŕe*] nie ieŕt ná ludzkich wymyŕflech záložone á fundowane: ále iáko oto Prorok s. przypomina/ iŕ ieŕt iáko mocna ŕkálá okázuiáca ŕie nád zyemiá. *RejPos* 313, 312v.

a. Objawiający się w sposób nadprzyrodzony (1) :

Wyrażenie: »w personie [*czyjej*] okazujący się« (1): ták/ ŕe Anioł w perŕonie Boŕey okázuiący ŕię/ chodził ták w kŕztałcie ludzkim *CzechEp* 262.

b. Tworzący się, powstający (1) :

W przeciwstawieniu: »okazujący się ... niszczejący« (1): Bo coŕ ieŕt ŕywot wálz? Pára ieŕt okázuiáca ŕię ná máły czás/ á po tym niŕzceiáca *WujNT Iac* 4/14[15].

2. Popisujący się (1) : Bo oni co niepotrzebnie mowiáć czás trawiá/ wiécey máiá być poczytáni zá *Sophisty* prozno ŕię okázuiáce [*iudicandi sunt*] niŕzli zá wymowce *ModrzBaz* 28v.

Cf **OKAZOWAĆ SIĘ**